

vor fi aleși unii actori care se vor ocupa de instruirea formațiilor artistice din școli, după cum vor fi organizate periodic întâlniri între tineri și creatorii spectacolelor, discuții cu aceștia pe tema artei scenice.

Ziua mondială a teatrului găsește colectivele bucureștene în plină ofensivă pentru a-și spori numărul spectatorilor tineri.

HORIA LOVINESCU

Directorul Teatrului „C. I. Nottara”

COLABORAREA TEATRU-ȘCOALĂ

Preocuparea pentru relația cu publicul tânăr o avem constantă și de multă vreme. Însăși inițierea unui studio experimental cu piese ale unor tineri autori venea în întîmpinarea acestui deziderat. Întîlnirea dintre creatorul tânăr și tînărul spectator poate fi de un interes și de o complexitate deosebite.

Avem în perspectivă, pe santier, un ciclu amplu de dramatizări din opere literare cunoscute, aflate și în programa analitică a elevilor de liceu — cursul superior, ca: *Mara* de Slavici, *La Medeleni* de Ionel Teodoreanu, *Întunecare* de Cezar Petrescu, *Adela* de G. Ibrăileanu etc. Sperăm să venim astfel în sprijinul școlii printr-o efectivă colaborare artistică. De altfel, toate spectacolele valoroase sînt implicit o invitație la teatru făcută tineretului.

Pentru viitor, mă gîndesc că ar fi utile și alte forme de colaborare între teatru și școală. Poate, s-ar impune necesitatea organizării unor spectacole gratuite pentru elevi (luate în abonament de instituția școlară, inspectoratul școlar etc.), care să facă într-un fel parte din programa analitică. Repertoriul aproape al tuturor teatrelor e, de altfel, orientat în acest fel. Vizionarea ar fi apoi urmată de discuții în sala de clasă. Oare cîți profesori, atunci cînd vorbesc la ora de română despre teatrul lui Caragiale, la franceză despre Racine, fac și „trimiteri” la fenomenul spectacologic, la reprezentăția unui teatru, stîrnind astfel interesul elevilor? Ne-am hotărît, la Teatrul „C. I. Nottara”, să organizăm avanpremiere, la care să invităm profesorii de literatură și limbi străine. Am inaugurat această inițiativă cu ocazia spectacolului *Fedra*. Ar trebui însă mai multă inițiativă și din partea forurilor școlare de resort. Oricum, cadrele didactice pot avea un rol însemnat...

MAXIM CRIȘAN

Director adjunct al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”

ÎN PERSPECTIVĂ: MATINEE PENTRU TINERET

Pornind de la dublul considerent: al ponderii pe care o dețin actualmente generațiile tinere în compoziția publicului de teatru și al menirii educative a artei scenice cu deosebire în rîndul spectatorilor tineri, Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” a avut și are mereu în vedere această largă și importantă categorie de spectatori. În acest sens, noi ne preocupăm să asigurăm constant în repertoriu o diversitate de titluri, dintre care o mare parte să poată atrage și interesul tineretului. Astfel, pe cele două scene ale noastre, s-au reprezentat și în cursul anului 1968, la un nivel artistic căruia ne străduim să-i conferim o ținută culturală elevată, opere fundamentale ale dramaturgiei clasice românești și universale, cum sînt: *Luceafărul* de Delavrancea, *D-ale carnavalului* de Caragiale, *Iulius Cezar* și *Macbeth* de Shakespeare, *Moartea lui Danton* de Büchner, *Livada cu vișini* de Cehov, *Candida* de Shaw etc. În același timp, grija de a evita unilateralitatea și monotonia, de a compune variat și armonios paleta repertoriului, a determinat teatrul nostru să se orienteze, în anumite cazuri, în mod special către piese cu o tematică și de o factură în stare să răspundă gustului și preferințelor tineretului. Așa, de exemplu, din ultimele stagiuni putem menționa la capitolul dramaturgiei contemporane *Nu sînt Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu, *Procesul Horia* de Al. Voitin, *Melodie varșoviană* de Leonid Zorin sau *Cazul Oppenheimer* de Heinar Kipphardt.

Relațiile teatrului cu publicul tinăr nu se mărginesc însă, desigur, la aspectul repertoriului. Ele abia de aici încep. Pentru că e vorba de un fenomen complex, cu o sumedenie de implicații, în cadrul căruia revin obligații ambilor termeni ai acestei relații. Nu vom stăruia aici asupra necesității — extrem de însemnate — ca, în domeniul activității cultural-educative desfășurate de organizațiile U.T.C., de asociațiile studențești, de cadrele didactice din școli și facultăți etc., să se acorde un interes sporit pentru antrenarea tinerilor muncitori, a elevilor și a studenților la spectacolele de teatru. Preferăm să menționăm câteva din acțiunile speciale întreprinse de teatrul nostru pentru a veni în întâmpinarea tinerilor spectatori, ca și unele proiecte pe care intenționăm să le realizăm de acum înainte.

În cursul anului 1968, Teatrul „Bulandra” a dat o serie întreagă de spectacole arome pentru tineret, dintre care 37 pentru elevi și 16 pentru studenți. O acțiune deosebită a fost organizarea la Sala Palatului a unui spectacol pentru elevi cu *Lucașfărul* de Delavrancea, realizat cu sprijinul Inspectoratului școlar al Municipiului București. Tot *Lucașfărul* a fost prezentat și recent, cu prilejul unei manifestări festive consacrate aniversării Unirii Principatelor, realizată în colaborare cu Liceul nr. 32 din București special pentru elevii acestei școli.

În afara spectacolelor prezentate integral pentru tineret, teatrul nostru se străduiește să asigure difuzarea săptăminală a circa 1.000—2.000 de bilete la spectacolele noastre, prin Casa de cultură a studenților, prin delegați ai institutelor politehnice, Agronomic, de Științe economice, ai Universității, precum și prin sectoarele U.T.C. și prin profesorii-diriginți din școli. Trebuie să remarcăm faptul că am reușit o pătrundere mai eficientă în mediul școlar, unde și preocupările cultural-educative ale cadrelor didactice sînt mai active. În schimb, considerăm că mai avem mult de făcut pentru a stabili relații mai strînse cu tineretul din întreprinderi și uzine și cu studenții. În special nemulțumește numărul redus de studenți care vizionează spectacolele noastre (în 1968 circa 6—7.000 de studenți într-un total de 230.000 de spectatori), ceea ce reclamă o mobilizare a tuturor resurselor organizatorice pentru a redresa situația.

Intenționăm să organizăm, începînd cu stagiunea viitoare, pe scena sălii Studio, matinee pentru tineret, care vor cuprinde conferințe privind momente din istoria teatrului, urmate de exemplificări din opere dramatice, în interpretarea actorilor teatrului nostru.

JULES PERAHIM

AFIȘE, PROGRAME: MATERIALE DE CULTURĂ

Deși se vorbește insistent, cred că televiziunea — prin specificul său — nu este și nu va putea fi o concurență serioasă a teatrului, în măsura în care acesta își stabilește și stabilizează coordonatele, adevăr știut de mii de ani. Oricum, teatrul poate și trebuie să se apropie de spectator, de spectatorul tinăr, receptiv în mod deosebit, printr-o grafică publicitară ce tinde spre perfecțiunea unei arte adevărate. În acest sens, programul nu este o simplă bucată de hîrtie tipărită, ci un material de cultură activ. E relevabilă de altfel tendința aproape unanimă a teatrelor — și a celor din provincie — de a năzui spre realizarea unor programe interesante și artistic prezentate. În ceea ce privește afișul — această antenă a teatrului întinsă către spectatori —, cred că el trebuie să definească nu *originalitatea* creatorului plastic, ci *profilul, personalitatea* teatrului respectiv. Pentru a atrage, pentru a invita către sală, afișul trebuie deci să definească esențializat tot ceea ce poate sugera orientarea, tendința teatrului pe care-l oglindește. Afișul, programul devin și pentru tineri materiale de cultură și culturalizare. Poate că n-ar strica să se încerce ca afișele să urmărească ascendent *lansarea* unui spectacol, etapele sale pregătitoare. În acest fel, afișul devine o lupă care polarizează razele activității teatrului respectiv.

Există acum o tendință efervescentă de a se crea afișe, programe, atracțioase, de bun-gust, problemele afișului de spectacol fiind chiar obiect de studiu la Institutul de Artă Plastică. Desigur, problema nu o poate rezolva numai graficianul, ci ea se integrează concepției generale regizorale a spectacolului, stilului acestuia, stilului teatrului.